

[Maigaard.]

sidste ord, men kun over 2 mia kr. Der er altså sket en styrkelse af det overnationale element på denne måde, og markedsudvalget er først blevet orienteret om denne voldsomme stigning i de ikke-obligatoriske udgifter og dermed om begrænsningen i danske myndigheders indflydelse, efter at beslutningen var truffet.

Jeg gør i øvrigt opmærksom på en anden sag, vi har behandlet omkring budgettet, det såkaldte nørgaardske ændringsforslag, som vedrører Europa-Parlamentets mulighed for total forkastelse af hele budgettet, obligatoriske som ikke-obligatoriske udgifter. Dette forslag er udarbejdet ud fra den forudsætning, at de ikke-obligatoriske udgifter var 3 pct., og det gør jo, at vi må have sagen op igen, når det drejer sig om 15 pct.

Udenrigsministeren har endvidere uden mandat tiltrådt, at det, som man budgetteknisk kalder den maksimale stigningstakt for de ikke-obligatoriske udgifter, for 1975 sættes til 14,6 pct., og det får den konsekvens at det overstatslige Europa-Parlament frit kan disponere over 400 mill. kr. Hvis de ikke-obligatoriske udgifter var blevet sat til 5 pct. af budgettet, som udenrigsministeren oprindeligt havde givet det indtryk af, så havde det overstatslige Europa-Parlament kun kunnet disponere over ca. 130 mill. kr.

Derfor skal man være opmærksom på denne skillelinje mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter. Den er helt afgørende for den karakter, Fællesskaberne tager i de kommende år, og for så vidt angår 1975, er der tale om en klar styrkelse af det overnationale element, som udenrigsministeren har foretaget uden skygge af mandat. Det er sagen — det er småtingen.

Vi kan endvidere tilføje, at ministeren ved at tiltræde budgettet uden mandat har givet mulighed for, at det overstatslige Europa-Parlament kan rokere på en række budgetposter, obligatoriske som ikke-obligatoriske. Parlamentet har magt til at begrænse på nogle poster for tilsvarende at forøge andre poster, og det binder os.

Jeg skal sammenfattende sige, hvis jeg i denne fine udenrigspolitiske afdeling af det politiske liv må være så fri at sammenligne med det, der foregår i danske kommuner, at en dansk borgmester, der havde behandlet sin kommunes budget på samme måde, som

udenrigsministeren har taget på EFs budget, ville være gået fra kommunalbestyrelse til tilsynsråd over indenrigsministeren og ud af kommunalpolitik; sådan havde taksten været dér.

Dernæst til det andet spørgsmål, FN-spørgsmålet, som efter min mening er et forsøg på at opprioritere EF politisk. Udenrigsministeren har i EFs Ministerråd den 1. og 2. april i år — denne sag starter ikke i september for ministeren, den starter den 1. og 2. april — haft en oplagt mulighed for at sætte sig ind i spørgsmålet omkring EFs placering i FN, jfr. redegørelsen side 3. Ved denne lejlighed har udenrigsministeren haft mulighed for at se sagen om EFs placering, eller han har i alt fald burdet se på den sag dér.

Udenrigsministeren har ydermere påtaget sig ansvaret for den instruks, der op til mødet i COREPER den 17. juli d.å. afgik til den danske ambassadør ved Fællesskaberne, og hvori ambassadøren blev instrueret om at støtte spørgsmålet om EFs placering i FN.

Det er tankevækkende, at udenrigsministerens ansvar for instruksen til ambassadøren ved Fællesskaberne overhovedet ikke nævnes i den redegørelse, der er afgivet.

Der har således været masser af tid for udenrigsministeren til at informere folketinget. Det er ikke rigtigt, som det fremstilles i et dagblad i dag, at denne sag har balanceret på en sidste-øjeblikks-telefonopringning, hvor den socialdemokratiske gruppe hang i den ene ende. Det er ikke rigtigt. Dette indtryk må ikke fæstne sig. Der har været masser af tid før sommerferien fra den 1. april og frem, til tinget tog ferie, til at informere tinget om sagen. Sidste-øjeblikks-telefonopringningen må ikke fæstne sig, for den kan ikke holde.

Udenrigsministerens tale i Ministerrådet den 17. september under punktet Eventuelt vil gå over i historien, ikke fordi talens fortroligheds karakter er blevet brudt, hvad jeg beklager, som jeg sagde i markedsudvalget i går, men på grund af indholdet. Udenrigsministeren har lovet, inden han tog af sted, at fortælle ministrene, at der kunne blive vanskeligheder i EF med spørgsmålet om EFs placering i FN. I stedet fortalte udenrigsministeren helt absurd, at der kunne blive vanskeligheder i FN. Forestillede ministeren sig, at vi godkendte sagen i EF for